

Lvi nechoděj světem pěšky, ulice tu bejvaj temný.
Venku vyjou písňě vlci, co maj rány na srdci.
Vládne u nich pocit, že život je jen luxus,
co už nechtěj bytím nosit, nenechaj se prosit.
Sleduješ temný zákoutí.
Tma, tma, zničený basketový hřiště, život na jednom místě.
Za mrtvý felly, na panelech načmáraný kříže,
a pak jen spousta příběhů sypkejch jako rýže.
Žijou tu ve skupině, skupina jim dává teplo.
Vyrůstat tu sám znamená ale poznat peklo.
Rozdíly tu stále budou, není to kabelka Louis Vuitton,
je to o tom, kde chceš být a já jsem stále při tom.
Vlci dýchaj ulici, vlci znají dlažbu města.
Propast je to věčná, i kapitál nás trestá.
Nikdo není mimo dobu, žijou teď a tady
a spousta dalších venku čeká jen na svoji šanci.

Vlci a lvi. A kde stojíš ty?
Vlci a lvi. Vnímám ty rozdíly.
Vlci a lvi. Prej je to prostředím.
Vlci a lvi. A máme možnost volby.

Vlci a lvi. A kde stojíš ty?
Vlci a lvi. Vnímám ty rozdíly.
Vlci a lvi. Prej je to prostředím.
Vlci a lvi. A máme možnost volby.

Přijíždějí na večeři líně auto za autem.
Milenky jak šperky se vyjímají nad rautem.
Prej milovníci umění, co podporujou charitu,
galantně předaj šek, nabydou na svém kreditu.
Naděje slepých umí požírat, ani já nejsem happy,
kde je každej kat, říkaj mi: ''Pojď se taky smát.
Šampaňský ochutnat.'' A já bych páni možná rád,
jen neumím se nedívat a zachovat si odstup.
Je podmínka pro čistej zrak a ten mi nechtěj brát.
Je to jediný, co mám ve světě, kde má každej hlad.
Říkaj mi v opojení, každej píšeme si příběh
a ať zvedne ruku ten, kdo nechce býti vítěz.
A já jsem zvedl ruku, zeptal se: ''Kdo je vítěz''?
a oni něco o svobodě, co má vůni peněz.
Zajatci zlatejch želez, odcházím spěšně ven,
vítr mi šlehá do tváře, mizím do noci ponořen.

Vlci a lvi. A kde stojíš ty?
Vlci a lvi. Vnímám ty rozdíly.
Vlci a lvi. Prej je to prostředím.
Vlci a lvi. A máme možnost volby.

Vlci a lvi. A kde stojíš ty?
Vlci a lvi. Vnímám ty rozdíly.
Vlci a lvi. Prej je to prostředím.
Vlci a lvi. A máme možnost volby.